

Artykuł 59. W art. 107 tej samej ustawy, ostatnio zmienionej ustawą z dnia 21 grudnia 2021 r., wprowadza się następujące zmiany:

(1) ustęp 3 zostaje uzupełniony nowym akapitem, który ma następujące brzmienie: „Nieprzerwany dostęp, o którym mowa w akapicie drugim, zapewnia się w szczególności za pomocą systemu redundancji dla wywołań alarmowych, zgodnie z procedurami określonymi w art. 107/1/1;

(2) w ust. 7 akapit drugi między słowami „obowiązki operatorów” a słowami „przedsiębiorstw udostępniających sieć” dodaje się słowa „lub niektórych ich kategorii”.

Artykuł 60. W art. 107/1 ust. 4 akapit pierwszy tej samej ustawy, wprowadzonym ustawą z dnia 10 lipca 2012 r. i ostatnio zmienionym ustawą z dnia 21 grudnia 2021 r., wprowadza się następujące zmiany:

(1) między wyrazami „Koszty zarządzania funduszem” a wyrazami „są ponoszone przez podmioty” dodaje się wyrazy „związane ze stosowaniem niniejszego artykułu”; 2) między wyrazami „które wpłacają składki do funduszu” i wyrazami „proporcjonalnie do ich wkładu” dodaje się wyrazy „związane ze stosowaniem niniejszego artykułu”.

Artykuł 61. W tytule IV rozdział 2 sekcja 2 tej samej ustawy dodaje się art. 107/1/1 w brzmieniu:

„Artykuł 107/1/1. § 1. Do celów niniejszego artykułu „system redundancji dla połączeń alarmowych” oznacza system, który umożliwia:

(1) przekierowywanie zgłoszeń alarmowych do służb ratunkowych oferujących pomoc na miejscu za pośrednictwem sieci co najmniej dwóch odrębnych operatorów, z których każdy posiada co najmniej jedno bezpośrednie fizyczne i logiczne połączenie ze wszystkimi centrami zarządzania zgłoszeniami alarmowymi, zwane dalej „ścieżką bezpośrednią”; (2) automatyczne i natychmiastowe przekierowanie w razie incydentu zgłoszeń alarmowych z jednej trasy bezpośredniej na inną trasę bezpośrednią, zwane dalej „systemem przekierowania”.

§ 2. Operatorzy, o których mowa w art. 107 ust. 3, zawierają niezbędne umowy i dostosowują swoją infrastrukturę w celu korzystania z systemu redundancji dla połączeń alarmowych wykonywanych przez ich abonentów. Każdy z nich wdraża ten system poprzez co najmniej jedno bezpośrednie połączenie z innym operatorem i własny system przekierowania.

Jeżeli, zgodnie z pierwszym akapitem, operator korzysta z systemu redundancji dla połączeń alarmowych wyłącznie za pośrednictwem bezpośrednich tras innych operatorów, rozdziela on połączenia alarmowe, które mają być przekierowywane, równo między tymi bezpośrednimi ścieżkami.

Jeżeli, zgodnie z pierwszym akapitem, operator wdraża system redundancji dla połączeń alarmowych, m.in. za pomocą własnej ścieżki lub ścieżek bezpośrednich, przeprowadza on zautomatyzowane testy w celu zweryfikowania poprawności przekierowania tych połączeń przez wykorzystywaną ścieżkę lub ścieżki bezpośrednie strony trzeciej. Król może określić sposoby realizacji tych testów, takie jak ich częstotliwość.

Artykuł 3. Operatorzy, o których mowa w art. 107 ust. 3, nie podlegają obowiązkowi, o którym mowa w ust. 2, jeżeli liczba numerów publicznie przydzielonych na potrzeby usług łączności interpersonalnej wykorzystujących numery nie przekracza przez okres dłuższy niż trzy kolejne lata 1 % całkowitej liczby takich numerów dla wszystkich operatorów, o których mowa w art. 107 ust. 3, w tych latach. Z drugiej strony, zawierają oni niezbędne umowy w celu zapewnienia, aby połączenia ze służbami ratunkowymi oferującymi pomoc na miejscu wykonywane przez ich abonentów korzystały bezpośrednio lub pośrednio z systemu redundancji dla połączeń alarmowych od operatora podlegającego obowiązkowi określonemu w ust. 2.

Najpóźniej do dnia 31 grudnia każdego roku każdy operator, o którym mowa w art. 107 ust. 3, powiadamia Instytut o liczbie numerów publicznie przydzielonych na potrzeby usług łączności interpersonalnej w oparciu o numerację, którą dysponuje w dniu 1 września bieżącego roku. Jeżeli próg 1 %, o którym mowa w akapicie pierwszym, zostanie

przekroczony przez okres dłuższy niż trzy kolejne lata, Instytut powiadamia o tym zainteresowanego operatora. Obowiązki określone w ust. 2 mają zastosowanie do danego operatora po upływie 12 miesięcy od tego powiadomienia.

Król może zmodyfikować odsetek, o którym mowa w akapicie pierwszym, po konsultacji z Instytutem.

§ 4. W przypadku braku systemu redundancji dla połączeń alarmowych, król wyznacza operatorów odpowiedzialnych za realizację tej szczególnej misji służby publicznej w drodze procedury przetargowej.

Minister Spraw Wewnętrznych, we współpracy z Ministrem Telekomunikacji i Ministrem Zdrowia Publicznego, jest odpowiedzialny za organizację, monitorowanie i kontrolę tej procedury przetargowej.

W przypadku braku szczególnej misji służby publicznej, o której mowa w akapicie pierwszym, po zakończeniu procedury przetargowej Król wyznacza operatorów odpowiedzialnych za realizację tej misji, zgodnie z warunkami określonymi w art. 106 ust. 4.

Ten redundantny system przekierowywania połączeń alarmowych jest dostępny, na rozsądnych, proporcjonalnych i niedyskryminacyjnych warunkach, dla wszystkich operatorów, o których mowa w art. 107 ust. 3. Król może określić te warunki po konsultacji z Instytutem.

§ 5. Koszty poniesione przez operatorów wyznaczonych zgodnie z ust. 4 od dnia wejścia w życie niniejszego artykułu i bezpośrednio związane z budową, zapewnieniem i utrzymaniem ich bezpośrednich tras są ponoszone przez operatorów, o których mowa w art. 107 ust. 3, proporcjonalnie do liczby numerów publicznie przypisanych temu operatorowi na potrzeby usług łączności interpersonalnej wykorzystujących numery na dzień 1 września roku, w którym koszty te zostały poniesione.

Król może określić charakter kosztów, o których mowa w akapicie pierwszym. Król może także rozszerzyć wykaz takich kosztów przed organizacją procedury przetargowej, o której mowa w ust. 4, pod warunkiem że przedłużenie to jest ograniczone do kosztów bezpośrednio związanych z zapewnieniem stronom trzecim jego systemu redundancji dla połączeń alarmowych.

§ 6. Fundusz na rzecz służb ratowniczych oferujących pomoc na miejscu ustanowiony na mocy art. 107 ust. 1 jest odpowiedzialny za pobieranie kwot należnych na mocy niniejszego artykułu od operatorów, o których mowa w art. 107 ust. 3, za zwrot każdego z tych kosztów podmiotowi, który je poniósł, oraz za zwrot kosztów zarządzania, o których mowa w § 7, na rzecz Instytutu.

§ 7. Koszty zarządzania funduszem związane z wdrożeniem niniejszego artykułu ponoszą operatorzy, o których mowa w art. 107 ust. 3, proporcjonalnie do ich wkładu określonego w ust. 5.

Koszty zarządzania oznaczają wszystkie koszty poniesione przez Instytut poprzez przydzielenie do funduszu zasobów ludzkich, finansowych i materialnych, w tym koszty dla Instytutu wynikające z korzystania z usług ekspertów zewnętrznych.

§ 8. Instytut weryfikuje i zatwierdza koszty, o których mowa w ust. 5, na podstawie zasad określonych przez Króla. Instytut może wyznaczyć niezależnego audytora w celu weryfikacji kosztów, o których mowa w ust. 5. Koszty te ponoszą operatorzy, o których mowa w art. 107 ust. 3, proporcjonalnie do ich wkładu określonego w ust. 5.

Łączna kwota zwrotów nie może przekroczyć łącznej kwoty kosztów zatwierdzonych przez Instytut. Król określa, w drodze dekretu wydanego pod obrady Rady Ministrów, zasady zwrotu nadwyżki rekompensaty”.